

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. srpna 2019 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lucie Černé a soudkyň JUDr. Evy Holasové a Mgr. Radmily Svatoňové ve věci obžalovaného V [redacted] D [redacted], narozeného [redacted] ve [redacted], odvolání poškozeného P [redacted] K [redacted], proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 16. května 2019, číslo jednací 26 T 61/2019-346, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek částečně ruší, a to ve výroku o náhradě škody.

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se ve věci znovu rozhoduje tak, že
obžalovaný

V [redacted] D [redacted],

narozený [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted], adresa pro účely doručování [redacted],

je podle § 228 odstavec 1 trestního řádu povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému P [redacted] K [redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted] částku ve výši 50 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně jdoucím ode dne 19. 2. 2019 do zaplacení, a to do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozený P [redacted] K [redacted] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný V [redacted] D [redacted] uznán vinným v bodu 1) přečinem křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. b), c), e) tr. zákoníku a v bodu 2) přečinem křivé výpovědi podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, kterých se podle skutkových zjištění prvého soudu dopustil tím, že:

1/

dne 9. 7. 2015 v ulici Fortenská č. p. 532, v Kladně, v baru s názvem Café Bar, se záměrem medializovat lživé informace, nejprve iniciativně kontaktoval média, a to televizi Prima a Mediální agenturu Kladno, provozující Kladenské listy.cz, a následně poskytl rozhovor redaktorce Kladenského deníku Mgr. [redacted], ve věci služebního zákroku strážníka Městské policie [redacted], poškozeného P [redacted] K [redacted] ze dne 3. 7. 2015 v baru Café Bar, v Kladně, ve kterém redaktorce lživě uvedl, že zasahující strážník P [redacted] K [redacted] do baru přijel, byl agresivní, začal křičet na majitele baru, přičemž poté, co mu P [redacted] Č [redacted] sdělila, že je těhotná a prosila ho ať se uklidní, policista na toto nebral vůbec ohled, vzal do ruky slzný plyn, v místnosti jej při služebním zákroku proti lidem použil a srazil těhotnou P [redacted] Č [redacted] na zem, takto obviněný jednal, přestože jako přímý účastník služebního zákroku věděl, že tyto skutečnosti se nikdy nestaly, což bylo potvrzeno trestním řízením vedeným proti strážníkovi Městské policie [redacted], P [redacted] K [redacted], prověřovanému pro podezření z přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, vedenému policejním orgánem Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, Územním odborem Kladno, Obvodním oddělení [redacted], pod č. j. KRPS-239792/TČ-2015-01037, jenž skončilo odložením věci dle § 159a odst. 1 tr. řádu z důvodu, že se ve věci nejednalo o podezření z trestného činu, přičemž obviněný musel být při sdělení těchto lživých informací, které navíc prostřednictvím médií pronikly širokému okruhu osob, minimálně srozuměn s tím, že může zakročujícího strážníka velmi vážně poškodit v jeho zaměstnání, což by v případě pravomocného odsouzení pro trestný čin, vedlo ke ztrátě způsobilosti k výkonu funkce strážníka Městské policie dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii,

2/

dne 23. 6. 2017 v 12:30 hodin, v ulici Nám. E. Beneše č. p. 1997, v Kladně, v jednací síni budovy Okresního soudu v Kladně, při hlavním líčení v trestní věci vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 27 T 68/2016 proti obžalovaným K [redacted] H [redacted] a P [redacted] Č [redacted], stíhané pro zločin křivého obvinění dle § 345 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákoníku, jehož se měly dopustit vůči strážníkovi Městské policie [redacted] P [redacted] K [redacted], se záměrem zkreslit skutkový děj služebního zákroku tohoto policisty ze dne 3. 7. 2015 a zlepšit tak křivým svědecktím důkazní situaci v trestním řízení ve prospěch své kamarádky P [redacted] Č [redacted], poté, co byl předsedkyní senátu poučen o povinnosti vypovídat pravdu, nic nezamlčet a o následcích v podobě křivé svědecké výpovědi, v procesním postavení svědka nepravdivě a opakovaně uvedl, že byl přítomný tomu a přímo viděl, když strážník Městské policie [redacted] P [redacted] K [redacted], praštil s těhotnou P [redacted] Č [redacted] o zem, stříknul jí slzný plyn do očí, byl jako smyslu zbavený a snad pod vlivem drog, přičemž takto obviněný jednal, přestože jako přímý účastník služebního zákroku věděl, že tyto skutečnosti se vůbec nestaly, což bylo potvrzeno trestním řízením vedeným proti strážníkovi Městské policie [redacted], P [redacted] K [redacted], prověřovanému pro podezření z přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, vedenému policejním orgánem Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, Územním odborem Kladno, Obvodním oddělení [redacted], pod č. j. KRPS-239792/TČ-2015-01037, jenž skončilo odložením věci dle § 159a odst. 1 tr. řádu z důvodu, že ve věci nešlo o podezření z trestného činu, přičemž obviněný musel být při sdělování těchto lživých informací minimálně srozuměn s tím, že může zakročujícího strážníka velmi vážně poškodit v jeho zaměstnání, což by v případě pravomocného odsouzení pro trestný čin, vedlo ke ztrátě způsobilosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

k výkonu funkce strážníka Městské policie dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii.

2. Za to byl odsouzen podle § 346 odst. 3, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 21 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Současně byl obžalovaný podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázán zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozenému P. K., nar. částku 10 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně jdoucím ode dne 19. 2. 2019 do zaplacení, a to do 3 dnů ode dne nabytí právní moci rozsudku.
3. Proti rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání poškozený P. K. Prostřednictvím zmocněnkyně namítá, že okresní soud nesprávně vyhodnotil účast obžalovaného na nepravdivém obvinění jeho možného útoku na dnes již odsouzenou P. Č., resp. tato vyhodnocená část se neshoduje se skutkovou větou, v níž se uvádí, že to byl obžalovaný, kdo iniciativně kontaktoval média a následně jim poskytl rozhovor. Z uvedeného je zřejmé, že záměr věc medializovat, byl výhradně nápadem obžalovaného, neboť Č. kontakty na média nedisponovala. Právě medializace případu zasáhla do života poškozeného daleko intenzivněji, než samotné vyšetřování smyšleného obvinění a nebytí této, negativní následek u poškozeného nemusel nastat v takové intenzitě, tedy s vyústěním dočasné posttraumatické poruchy. Je si vědom toho, že v řízení proti P. Č. a K. H. neuplatnil žádnou náhradu způsobené újmy, a to z důvodů finančních. Je si také vědom toho, že na následcích mají jistou míru zavinění i obě zmíněné odsouzené. I proto uplatněný nárok ve vztahu k obžalovanému již míru spoluzavinění odsouzených zohledňuje a uplatněná částka ve výši 100 000 Kč odpovídá míře zavinění obžalovaného, bez kterého by se celý případ nemedializoval, neprobíhaly by internetové diskuze a dezinformace by se nedostala k tak širokému okruhu čtenářů a diváků. Dále pak poškozený cituje a odkazuje na, z jeho pohledu obdobné případy medializace známých osob a jejich finanční odškodnění a uzavírá, že informace o něm zveřejněné byly objektivně způsobitelné ohrozit a poškodit pověst poškozeného nejen v jeho osobním, ale především v profesním životě, ve kterém si budoval kariéru 20 let. Podíl obžalovaného na negativním následku nelze hodnotit jako nevýznamný, ale naopak jako podstatný, když zprostředkování informace sám inicioval. Dále se pak poškozený zabýval vyšší přiznané částky, kterou považuje za nepřiměřeně nízkou, která nemá v kontextu současné ekonomické situace reparační charakter a považuje za žádoucí, aby soud uvažoval o takovém postihu obžalovaného, aby si důsledek svého jednání nejen uvědomil, ale do budoucna se podobného jednání zdržel. Současně poškozený vznáší výhrady i k opomenutí jeho nároku na náhradu nemajetkové újmy z titulu bolestného, které uplatnil v částce 50 256 Kč. V této souvislosti poukazuje na v hlavním líčení čtené znalecké posudky MUDr. Kolaříka a MUDr. Závěšické, z nichž má soud za prokázané, že dočasnou posttraumatickou stresovou poruchu kvalifikoval znalec z oblasti stanovení nemateriální újmy jako utrpěný traumatický šok. Z napadeného rozhodnutí pak není zřejmé, jak se soud s tímto důkazem a návrhem poškozeného vypořádal a proč separátní nárok na bolestné nepřiznal vůbec. Z uvedených důvodů proto navrhuje, aby odvolací soud napadené rozhodnutí v adhezním výroku zrušil a nově obžalovanému uložil povinnost k náhradě nemajetkové újmy z titulu ochrany osobnosti v požadované výši 100 000 Kč a z titulu bolestného ve výši 50 256 Kč.
4. Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal v nepřítomnosti obžalovaného, který byl o konání veřejného zasedání řádně a včas vyrozuměn (doručenka s vlastnoručním podpisem obžalovaného založena ve spise), svoji nepřítomnost písemně omluvil, zákonnost a odůvodněnost výroku, proti kterému odvolání směřuje, jakož i správnost postupu, kterého jeho vydání předcházelo, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, a dospěl k závěru, že odvolání poškozeného je důvodné.
5. Proti výroku o vině ani výroku o trestu nebyly vzneseny žádné výhrady, proto tuto část rozsudku krajský soud v intencích zásady tzv. omezeného revizní principu nepřezkoumával. Přesto lze konstatovat, že řízení před okresním soudem bylo provedeno v souladu s procesními předpisy,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

okresní soud provedl dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci a učiněné skutkové závěry řádně hodnotil i po stránce právní a pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o postihu obžalovaného.

6. Soud II. stupně zaměřil svou přezkumnou činnost na výrok o náhradě škody, respektive nemajetkové újmy, přičemž dle přesvědčení odvolacího soudu se okresní soud dopustil pochybení v adhezním výroku, jímž byl obžalovaný zavázán uhradit podle § 228 odst. 1 tr. řádu poškozenému P ■■■ K ■■■ na náhradě nemajetkové újmy toliko částku 10 000 Kč.
7. Ze spisového materiálu je zřejmé, a okresní soud měl tyto podklady k dispozici, že to byl skutečně obžalovaný D ■■■, kdo iniciativně zkontaktoval svého kamaráda – reportéra TV PRIMA a redakci Kladenského deníku, kterým pak poskytl lživé informace o průběhu služebního zákroku poškozeného - strážníka Městské policie ■■■ P ■■■ K ■■■ ze dne 3. 7. 2015 v baru Caré bar v Kladně, ačkoli jako přímý účastník tohoto služebního zákroku věděl, že jím poskytované skutečnosti se nikdy nestaly, což následně bylo potvrzeno trestním řízením vedeným proti poškozenému, prověřovanému pro podezření z přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, vedenému P ČR, Střč. kraje, ÚO Kladno, OO ■■■ pod č. j. KRPS-239792/TČ-2015-01037. Okresní soud zcela správně odkázal na ustanovení § 2956 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, kdy jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
8. Odvolací soud se neztotožnil se závěry prvního soudu, že obžalovaný nebyl v negativní medializaci poškozeného hlavní osobou, neboť „jen“ potvrzoval údajné jednání poškozeného nesouladné se zákonnými normami, jehož primární popis přinášela dle prvního soudu hlavně dnes již odsouzená Č ■■■. Z uvedených důvodů proto adhezní výroky zrušil. Dle odvolacího soudu právě iniciativní kontaktování médií obžalovaným, jejich utvrzování o pravdivosti a věrohodnosti verze údajně poškozené Č ■■■ obžalovaným jako očitým svědkem (byť nutno připomenout, že obžalovaný nebyl jediný, kdo médiím uvedené informace poskytl) a zejména pak jeho lpění na uvedené verzi i v rámci probíhajícího trestního řízení proti obžalovaným H ■■■ a Č ■■■ jsou natolik zásadní, že vyžadují, aby již vedle přiznané reparace subjektivní byla poškozenému přiznána i citelná reparace finanční. Z uvedených důvodů proto odvolací soud s ohledem na osobní a majetkové poměry obžalovaného poškozenému přiznal částku 50 000 Kč, a to včetně požadovaného příslušenství, t. j. s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně jdoucím ode dne 19. 2. 2019 do zaplacení, a to do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku. O tom, že tato událost byla po její medializaci v širším povědomí občanů, není sporu, není sporu také o tom, že se v důsledku toho stala předmětem komentářů nejen ze strany kolegů obžalovaného, jeho známých i sousedů poškozeného ale i předmětem širší diskuse na sociálních sítích, při níž musel poškozený čelit nemístným a dehonestujícím útokům, což bylo pro poškozeného jistě značně psychicky náročné a zatěžující, stejně jako probíhající prověřování celé záležitosti správními orgány, či orgány činnými v trestním řízení. Z uvedených důvodů proto považuje odvolací soud přiznanou částku způsobeným duševním útrapám za odpovídající a pro obžalovaného natolik vysokou, aby se podobného jednání do budoucna vyvaroval.
9. Pokud jde o požadavek na náhradu škody z titulu bolestného, pak zde se odvolací soud ztotožnil s rozhodnutím nalézacího soudu, byť je třeba připustit, že se tento odůvodněním nepřiznaného nároku nijak blíže nezabýval. V této souvislosti považuje odvolací soud za potřebné připomenout, aniž by chtěl jakkoli závažnost způsobených následků na zdraví poškozeného snižovat, že poškozený v procesním postavení svědka výslovně uvedl, že žádnou odbornou pomoc nevyhledal, bál se jít k psychologovi, maximálně si koupil čaj na spaní a prakticky celou situaci zvládl sám. Pokud za této situace poškozený předložil znalecký posudek znalce MUDr. Vladimíra Kolaříka ze dne 14. 12. 2018, z něhož mimo jiné vyplývá, že poškozený byl vyšetřen psychiatrem MUDr. L. Závěšičkou teprve dne 13. 11. 2018, t. j. více než 3 roky od inkriminované události se závěrem, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

od prvního týdne července 2015 po dobu 6 měsíců trpěl posttraumatickou stresovou poruchou, kterou znalec v souladu s metodikou NS ČR ohodnotil 200 body, a která je dle znalce v příčinné souvislosti s možným obviněním ze zvlášť nebezpečného trestného činu a s medializací události, pak není přiznání bolestného i dle přesvědčení odvolacího soudu na místě.

10. Zcela správně okresní soud odkázal poškozeného se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy, a odvolací soud doplňuje i s nárokem na náhradu škody, na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229 odst. 2 tr. řádu), neboť je evidentní, že prokazování toho, zda újma na zdraví ve formě posttraumatické stresové poruchy byla v příčinné souvislosti s možným obviněním, event. s medializací případu, případně v jakém jejich poměru by mělo být předmětem dalšího dokazování, což evidentně přesahuje rámec trestního řízení.
11. Vzhledem k výše uvedenému proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek částečně zrušil a znovu rozhodl jak shora ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další žádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 27. srpna 2019

JUDr. Lucie Černá v. r.
předsedkyně senátu